

NAMN ATT MINNAS:

GÖSTA BOHMAN

Som representant i den nya försvarsutredningen har högern — vid sidan av partiets 2:e v. ordförande Gunnar Heckscher — satt in Gösta Bohman. Det är ett signifikativt val. Det visar att Bohman, trots att han endast sedan 1958 tillhör andra kammaren, av högerledningen betraktas som en framtidsman i riksdagsarbetet. Han har redan kommit att tillhöra partiets inre krets och man är tydligen besluten att satsa på honom i de stora politiska sammanhangen. Som specialist på ekonomiska frågor har han hittills framför allt företrätt en allmän företagarinställning i riksdagen. Nu vill partiledningen bredda hans politiska register genom att låta honom lägga sig ombord med försvarsfrågan; en uppgift för vilken han även så tillvida är lämpad som han är en framstående pistolskytt, reservkapten på A 1 och varit aktiv i olika reservofficerssammanlutningar. I denna tid, då hela försvarsorganisationen ligger i stöpsleven och kraven på rationalisering av krigsmakten, inte minst ur ekonomisk synpunkt, stiger i takt med den dyrbara vapentechnikens utveckling, är det synnerligen önskvärt för högern att skaffa sig en expert på området som på en gång är varmt försvarsintresserad och väl ekonomiskt skolad. Inte att undra på, alltså, att man placerat Gösta Bohman i den politiska försvarshögskola som den nya utredningen, liksom så många av sina föregångare, i själva verket är.

Gösta Bohman är född stockholmare, tog studenten i Stockholm 1930 och jur. kand. vid Stockholms Högskola 1936. Efter tingstjänstgöring vid Södra Roslags domsaga blev han år 1939 ombudsman vid Stockholms Byggmästareförening, varifrån han tre år senare övergick till Stockholms Handelskammare, vars v. verkställande direktör han är sedan 1948.

Politiskt var Gösta Bohman ett helt oskrivet blad ända tills han — enligt uppgift som protegé till den mångstädes närvarande Yngve Larsson — kom in i Stockholms stads fastighetsnämnd vid mitten på 40-talet. Inom nämnden har han med stor klarhet och konsekvens företrätt vad man kanske skulle kunna kalla en näringslivets ideologi på detta område. Det stod snart ganska klart att de remissvar Stockholms Handelskammare har att avge i frågor rörande Stockholms stad, och de är många, får sin prägel av Bohmans logiskt genomtänkta och skarpt formulerade uppfattning. Denna uppfattning har efterhand kommit att betyda mer och mer för utformningen av den politik på fastighetsområdet, som tillämpats av högerns stadsfullmäktigegrupp.

Det var på den vägen Gösta Bohman, som dittills aldrig varit aktivt politiskt verksam utan blott och bart framträtt i sin egenskap av expert, kom att bli nominerad som högerkandidat till riksdagen. Som nykomling i andra kammaren anlade han, liksom de flesta andra intellektuella, vilka abrupt konfronteras med Sveriges

riksdag, en viss vonobenattityd. Den försvann emellertid snart nog och han har under sin korta riksdagstid lyckats bli mycket väl införstådd med kammaren. Den framgång högern nyligen hade i bankoutsiktet, när regeringen frångick sin ståndpunkt i valutapolitiken, var i hög grad Bohmans förtjänst. Även bland motståndarna, inte minst socialdemokraterna, uppskattas han som en duktig och arbetsam karl; korrekt, saklig och vederhäftig. Som en extra poäng noteras att han, trots att han i förstone verkar en smula kylig kan ge prov på ett särdeles temperament när han väl blir invecklad i en debatt som intresserar honom och då inte väjer för hårda om än hövliga formuleringar.

Överhuvudtaget bedöms Bohman som en farlig och skarpsinnig debattör. Hans viljestyrka gör honom utomordentligt svår att rubba, när han väl intagit en ståndpunkt, vilket i för-

ening med den låt vara polerade kantigheten i hans väsen gör honom till något av ett bekymmer för mera taktiska partivänner. Man hör ibland klagomål över hans brist på smidighet. Denna brist är emellertid bara baksidan av hans styrka: han är en sällsynt renhårig, rakryggad och pålitlig personlighet och man behöver inte vara någon intim kännare av svensk riksdagspolitik för att tycka att vi snarare har för få än för många folkvalda av hans läggning.

Gösta Bohman är något av en patriciertyp, med en engelsk gentlemans ideal både i fråga om livsåskådning och livsföring. Hans böjelse för det lätt grandseigneurala utesluter emellertid inte intellektuell livaktighet. Till yttermera visso är han gift med en intagande blåstrumpa — välkänd för alla statsvetare — fil. kand. Gunnel Mossberg på Riksdagsbiblioteket, som lär fördriva lediga stunder med

att översätta de svenska grundlagarna till fransyska! Gemensamma ferier tillbringar den skärgårdsbitna familjen på Sundskär norr om Vidinge, där så gott som varje week-end de andäktigt lyssnande barnen vid fotogenlam-

pans milda sken kan få höra mor kommentera riksdagsordningen på franska och far måhända oordningen i riksdagen på ren svenska.

G. U.